

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

an . . . . . 150 Lei
jumătate . . . . . 75 Lei
străinătate . . . . . 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Jubileul de 25 ani de episcopie

a Înaltpreasfințitului Dr. Valeriu Traian Frențiu dela Oradea

Vineri în 14 Ianuarie s'au împlinit 25 de ani, de când I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu al Orășii a primit, prin punerea mâinilor Mitropolitului de pie memorie Dr. Victor Mihályi de Apșa și a episcopului de Ekeria Dr. Vasile Hossu, amândoi foști episcopi de Lugoj, marele dar al episcopiei și toiagul de arhierie.

Era în ziua de anul nou 1913, după titlul vechiu. Celce scrie aceste șire era profesor nou numit la Blaj și atunci a dăsut mai întâi hirotonire de episcop. „Am cutremurat în toată ființa mea, când am văzut frumoasele ceremonii și am auzit din gura fieiertatului Mitropolit Victor cuvintele cu cari i-au predat toiagul: „Primește toiagul, ca să paști urma lui Christos, cea încredințată ție, celor ascultători, supuși ție, să fii toiag și sprijinire, iară pe cei neascultători și întăriți la cerbice lovește-i cu toiag, cu toiag de certare, cu toiag de creștere.

Imi aduc aminte și acuma de cuvintele rostite atunci de I. P. S. Sa: „Mărturisesc pe față că nici treapta înaltă a episcopiei nu am căutat-o și n'am întreținut nici un fel de demers pentruca să ajung la această vrednicie înfricoșată chiar și umerilor îngerești“.

Bine pregătit la universitățile dela Budapesta și Viena, doctor în teologie, I. P. S. Sa și-a ținut de a sa datorie ca cea dintâi cerculară a sa dată clerului din dieceză, să arete că centrul vieții bisericesti este sfânta Euharistie, adică trupul și sângele Domnului păstrat pe altarele noastre. De acolo ne putem aduna cu toții, preoți și credincioși, puterile de război în lupta vieții, însuflețirea, mângâierea, dragostea pentru bine, curajul și tot ce dorim în viață.

I. P. S. Sa însuși slujește și a slujit, de când este preot, silnic sf. liturghie și acest lucru l-a cerut, pe cât era cu putință, și dela preoții săi. Apoi a luat măsuri pentru înțelegerea regulată a predicilor în dumineci și sărbători în întreaga dieceza Lugojului, și introdus exercițiile spirituale pentru preoți, și stăruit într-una pentru catehizarea regulată a elevilor, a început trimiterea pastoralilor arhieresti către credincioși la sărbători mari, ceea ce nu se obișnuia la noi când atuncia; a deschis Seminarul Teologic și a mijlocit dela guvernul maghiar deschiderea celei dintâi Școli Normale pentru

fete; a întemeiat din banii săi fondul disponibil al diecezei Lugojului, a sprijinit presa bună, a deschis la Lugoj o Librărie Diecesană și un Atelier pentru ucenici împreună cu internat, a organizat reuniunile parohiale, mistunile și pelerinajele, a apărat

drepturile neamului atât față de Budapesta cât și față de Sârbii și Francesii cari ocupaseră o mare parte din Banat în anii 1918 și 1919.

Despre activitatea I. P. S. Sale la Oradea reproduc aici unele părți din predica I. P. S. Mitropolit Dr. Al. Nicolescu ținută în catedrala din Oradea duminică în 16 Ianuarie 1938: „Literatura religioasă a avut în I. P. S. Ia un sprijinitor dintre cei mai de seamă. Ai tipărit Testamentul Nou și ai plătit editarea manualelor teologice. Grijă pentru educația tineretului Ți-o arată lărgirea în proporții vaste a Internatului de băieți, noul Seminar Teologic și grandioasa Școală Normală. Ți-o arată aducerea la Oradea a Fraților Școlari și a călugărilor „Notre Dame de Sion“ cărora le ai dat

în seamă creșterea tinerelor odrasle ale neamului, precum și aducerea la Beluș a parinților Asumpționiști și a călugărilor Oblate Asumpționiste dându-le în seamă internatele de băieți și de fete. Grijă de interesele sufletești ale poporului Ți-o arată așezarea Părinților Minorii Franciscani în cuprinsul Eparhiei, dându-le în seamă vreo 4 parohii unde muncesc cu atâta rod. Grijă de parohii Ți-o arată cercetarea întregii eparhii și multele și grelele milioane date pentru renovarea sau construirea din nou alor zeci de biserici cari de cari mai împodobite. Grijă Ia de deapropoale o arată multele milioane date săracilor fie direct, fie prin mâna surorii Tale Lucreția de fericită amintire, ca să nu știe stânga ce face dreapta, și ajutorarea între altele multe a copiilor săraci infometăți ai Basarabiei. Una dintre cele mai extraordinare realizări își este opera înfăptuită la Stâna de Vale, unde au răsdrit ca prin farmec palate, hoteluri, instalații, uzine, biserici, create toate cu gândul de a fi izvor de câștig în vreme de restriște pentru eparhia Orășii. Îți doresc dela bunul Dumnezeu să mai poți munci mulți ani dearândul pentru mărirea lui Dumnezeu și slava Sionului Românesc“.

Iată pe scurt, foarte pe scurt, ceea ce a făcut Excelența Sa în cei 25 de ani de arhierie!

Și acuma, să arde frumoasele serbări dela Oradea cari au fost foarte reduse în proporții, fiindcă Excelența Sa este în mare jale, piersându-și numai acuma de curând pe sora care l-a crescut, i-a fost ca o mamă bună și i-a condus casa până bine de curând.

Sinodul

Vineri dimineața I. P. S. Sa a adunat în sinod pe toți canonicii, vicarii, protopopii și delegații preoțimel, ca ziua aceea mare să o poată petrece în mijlocul clerului său. După liturghia arhierescă s'a hotărât ca preoții să treacă cu fondul de pensune la Stat, iară banii ce mai rămân să formeze un fond de ajutorare a preoților. I. P. S. Sa a făcut apoi o fundațiune de 5 milioane Lei pentru trebuințele diecezei, apoi câte o fundațiune de 10.000 Lei la toate cele 210 parohii ale Diecezei, din venitul cărora să se slujească câte o liturghie în fiecare an pentru episcop și familia sa. Această fundațiune face laolaltă 2 milioane și 100 mii Lei. Sâmbătă dimineața a urmat o a doua liturghie arhierescă în care s'a dat mulțumită lui Dumnezeu pentru ajutorul dat în cursul sinodului, apoi s'au iscălit actele și s'a cântat doxologia cea mare.

Sosirea celorlalți arhieriei

Sâmbătă la amiază au sosit dinspre Arad mai întâi Excelența Sa Dr. Ioan Bălan episcopul Lugojului, însoțit de p. prepozit Dr. Nicolae Brînzeu. Cu acceleratul apoi au sosit dinspre București Excelența Sa Mitropolitul Dr. Alexandru Nicolescu dela Blaj, însoțit de p. prepozit și vicar general Dr. Victor Măcaveiu, și Excelența Sa Dr. Iuliu Hossu episcopul Cluj-Gherlei. Cu trenul de după amiază a sosit apoi și Excelența Sa Dr. Alexandru Rusu episcopul dela Baia Mare.

Banchetul I.

Tot sâmbătă la amiază I. P. S. Valeriu Traian a dat un banchet în onoarea Preasfințitorilor Arhieriei și părinților sinodali. Cu acest prilej a vorbit I. P. S. Sa Dr. Iuliu Hossu, episcopul Cluj-Gherlei, arătând cât de mult se bucură întreaga Mitropolia de acest jubileu. Iosuși I. P. S. Sa este foarte plăcut atins de această mare sărbătoare, cu atât mai ales că i-a fost pe vremuri secretar la Lugoj sărbătoritului de astăzi și de acolo dela Lugoj s'a ridicat și I. P. S. Sa la înalta treaptă a arhieriei.

Liturghia arhierescă de duminică

Marea și frumoasa catedrală dela Oradea era, neîncăpătoare pentru mulțimea celor ce s'au grăbit să aibă un loc de privit cel puțin, dacă nu de șezut. Toată lumea era doară curioasă de slujba celor 5 arhieriei, cece atât de rar se întâmplă. Intrarea în catedrală a fost minunată, iară corul vestitului maestru, profesorul Francisc Hubic, a intonat „Pe arhieriei și stăpânil noștri”. Nu știa ce se admiră mai mult, iconostasul împodobit cu 22 becuri mari și sute de becuri mărunte, podoabele odăjdilor aurite și a mitrelor arhieresti, ori acordurile ridicătoare în slavă ale orchestrei combinate cu harmoniu și cu vocile femeiești și bărbătești. Toată lumea a rămas ca înmărmurită de atâta plăcere sufletească.

P. profesor Francisc Hubic a dovedit că este un talent de compozitor bisericesc cum noi n'am mai avut altul. Sf. Sa are adică, pe lângă talent, și suflet prețios, așa că știe să împrumute compozițiilor sale cece nu prea auzi la alții; credința, nădejdea și iubirea lui Dumnezeu și supunerea față de celce a plăsmuit cerul și pământul. Nu e mirare că vin la catedrală atâția ortodocși și chiar și de alte credințe, pentru că cece ne dă p. Hubic nu ne pot da alții, chiar și mai talentați decât Sf. Sa, fiindcă le lipsește acea credință vie. Eu unul mă închin cu admirație în fața acestui mare talent și doresc să-l cunosc și alții și să-l poată admira.

Mai mult mi-a plăcut „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Savaot” și „Pre tine te laudăm”. La acest din urmă mi-s'au ivit în ochi lacrimi de plăcere și de admirație, iar pe urmă un simțământ de mândrie că ne-a învrednicit Dumnezeu ca chiar noi uniții să ne putem fâli cu el. De altfel Sf. Sa este foarte mult laudat și de ortodocși, iar la radio i-s'au cântat mai multe compoziții.

Predica I. P. S. Mitropolit,

rostită după evanghelle a fost de toată frumusețea. Arătând mai întâi, ce mari arhieriei a produs biserica noastră în cursul veacurilor, a trecut la meritele arhieriei jubilate, arătându-le pe rând. O parte din această predică o dăm la pagina întâie. Unul dintre diaconi a citit apoi

Scrisoarea de felicitare a Papei Piu XI

iară celalalt a cardinalului Tisserant, conducătorul Congregației Orientale dela Roma. Felicitarea sfântului Părinte o dăm aici și noi în întregime:

Venerabilului Frate

VALERIU TRAIAN FRENȚIU

episcop român de Oradea, asistent al tronului Nostru

Papa Pius XI

Venerabile Frate,

mântuire și Binecuvântare Apostolică

Ni-s'a adus vestea foarte plăcută că, în curând se împlinesc 25 de când ai fost înălțat la cinstea vlădicească. La acest plăcut prilej de praznic sfânt nu putem lăsa să nu-ți vină urarea Noastră de bine, ca să-ți cadă cu atât mai bine dovezile de dragoste ale fiilor tăi cari Ne-au prevenit. Acest semn de iubire părintească Ni-l cer credința și alipirea ta către acest Scaun Apostolic; îl cere și râvna înfrățită cu care păscând harnic și neobosit turma încredințată ție mai întâi în eparhia Lugojului apoi în această renumită (eparhie) pe care o căr-

I. P. S. Sa episcopul Frențiu în anul 1913

mulești și acum, și-ai dobândit mari vrednici pentru Biserica. Căci bine știm, între altele, câtă grije și bătaie de cap ai avut cu zidirea ori cu întregirea bisericilor și a parohiilor cu întemeierea ori cu ocrotirea așezămintelor de creștere și de învățătură, cu pregătirea clericilor și cu înaintarea tot mai mult în cele religioase a poporului. Folosindu-ne așadar cu dragă inimă de prilejul acestui prea plăcut praznic vlădicesc, pe tine, Venerabile Frate te felicităm părintește pentru slujba de arhipăstor împlinită atâta vreme și cu atâta sârguință și-ți cerem dela cel născut în Betleem toate celea fericite și mântuitoare. Iar pentru că aceste apropiate sărbători să poată da roade sufletești mai mari, te împuternicim ca, într-o anumită zi, în numele Nostru și cu puterea Noastră să binecuvintezi pe credincioșii cari vor veni la slujba ta arhierescă, dându-le deplină lertare de pedepsele păcatelor, în felul obișnuit al Bisericii. Ca cheazăle a harurilor cerești și ca dovadă de dragostea Noastră deosebită, cu toată iubirea în Domnul îți dăm ție, Venerabile Frate, clerului și tuturor credincioșilor Binecuvântarea Apostolică.

Dată din Roma, la Sfântul Petru, în ziua a 6 a a lunii Ianuarie, la arătarea Domnului, în anul 1938, al pontificatului Nostru al 16-lea.

(ss) PIUS PP.XI.

Binecuvântarea Papei

Preafericitul Părinte Papa Pius XI, rându-se din inimă de acest jubileu i-a înălțat sărbătoritului dreptul de a da binecuvântarea papală, iară celor ce au primit-o asigură indulgențe plene. La sfârșitul ghiei pontificale sărbătoritului a și dat acea binecuvântare, iară diaconii și întreg publicul au cântat de câte 6 ori „Tatăl nostru”, „Născut de Dumnezeu” și „Mărire Tatălui”.

A urmat pe urmă doxologia cea mai adecă acea veche cântare de mulțumită pe binefacerile primite, cântată de corul mixt al p. Hubic, cu acompaniament de orchestra.

Darurile primite

E un frumos obicei ca, cu astfel de lejuri, să se dea daruri sau cadouri sărbătoritului. Clerul i-a dăruit un minunat potir argint înțr'aurit și împodobit cu pietre scumpe (rubini și safiri orientale), cu stea și cu Capitulul Episcopesc, adică canonicii, dăruit o evanghelle legată în argint rit și împodobită cu rubine și topaze. Iumii Seminarului i-au dăruit un minunat album cu zece fotografii ale elevilor și periorilor. Iară Reuniunea de cântări, condusă de p. profesor Francisc Hubic, o icoană minunată a sfintei Cecilia, patroana reuniunii de cântări.

Banchetul II

După sf. liturghie s'a dat un bogat banchet la episcopie. Au luat parte arhieriei preoții și oaspeții sosiți din depărtări. La începutul toast i-a rostit Excelența Sa Mitropolitul, arătând câte fapte bune cuprinde un veac de episcopie a sărbătoritului. Multe fapte bune ale sărbătoritului s'ar putea așeză în mână cu scara lui Iacob care dăcea de pe mânt la cer, căci la cer dac și minunatele fapte ale I. P. S. Valeriu Traian. Celce va scrie istoria bisericii unite, va trebui să-i rezerve sărbătoritului pagini frumoase și luminoase, iar rându-l între marii arhieriei. În numele P. vinciului Mitropolitane îl urează, să mai poată înfăptui multe în anii ce-i va mai hărăzi Patria Cerească.

Excelența Sa Ștefan Fiedler, episcop român, cat. al Orăzii și Satului Mare, vorbește apoi, recunoscându-i frumoasele înfăptuiri.

Di profesor universitar Dr. Al. Borza dă Cluj îl felicită în numele „Agru”-lui și al rectoratului universității din Cluj, căreia sărbătoritului i-a dăruit la Stâna de Vale o livadă, un Grădina Botanică din Cluj să-și poată cultiva plantele de munte.

Le răspunde tutora sărbătoritului, spunând că a făcut cece i-a ajutat Dumnezeu. Altul poate că ar fi putut face și mai mult dar cece a făcut I. P. S. Sa, a înfăptuit dragoste curată pentru biserica sa. Se bucură că tocmai astăzi a slujit mai întâi I. P. S. Mitropolit cu pallul primit abia acum de la Papa. (Pallul este semnul deosebit al arhieriei episcopilor, pe care li-l dăruiește însuși Papa dela Roma). Dorește să-l poarte cu sănătate cel puțin 25 de ani și-l mulțumește pentru dragostea ce i-a arătat.

Înainte de ridicarea mesei cu câteva minute a sosit și telegrama de felicitare a cardinalului Pacelli, Secretarul de Stat al Preafericitului Părinte.

Încă ce

La slujbele arhieresti din cele trei zile de sărbătoare s'au cuminecat zece de preoți și sute de credincioși. Toți pentru fericirea bisericii lor Părinte, a I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu. 40 de minute a ținut nunta cuminecarea de duminică, deși au cuminecat trei arhieriei din trei potire. Toate aceste

Acum e cu neputință să nu-l miște pe Dumnezeu și să nu-l înduplece ca să-l dăruiască încă mulți ani cu pace și cu sănătate, pentru și putea da în deplinire toate gândurile bune pe care le nutrește pentru binele bisericii și a neamului. Il dorim și noi din toată inima noastră:

Intru mulți ani, Stăpâne Sfinte!
Iuliu Maior

Jurământul

Cea dintâi întrebare ce ni-se îmbie, în legătură cu jurământul, e, dacă este îngăduit jurământul, ori ba.

Răspunsul este că *jurământul nu este numai îngăduit, ci chiar recomandat și vrednic de toată lauda, când nu se poate trăi fără el.*

Dacă oamenii ar fi rămas în starea sfintenției și dreptății, în care se aflau înainte de păcatul strămoșesc, nu ar fi nevoie de jurământ. După ce însă credința și sinceritatea au dispărut tot mai mult de pe acest pământ, pentru că să se poată menține ordinea și siguranța în lume, avem nevoie de jurământ. Aceasta o mărturisesc atât de frumos sf. Ioan Gură-deaur într-una din predicile sale vestite: „Nu la început, nu în epoca de tinerețe a lamei, ci când era deja în epoca bărbăției, după ce răul s'a întins tot mai departe și a cuprins întreg rotogolul pământului, și după ce nimica nu mai rămăsese la locul său și în ordine, ci toate erau îngăimăcite de sus în jos și, ceea ce era și mai rău, după ce toți oamenii au început să se ruga către idoli, — s'a introdus ju-

rământul în lume; pentru că, după ce nimenea nu mai voia să creadă altuia, tocmai în urma ticăloșiei lor, au început a-l chema pe Dumnezeu drept mărturie».

Fiindcă așadar jurământul este o necesitate pentru omenire, nu numai că este permis, ci este chiar de recomandat și vrednic de toată lauda. Jurământul își are originea în credință. Celce se joară e de credința că Dumnezeu este izvorul adevărului și că el nici nu se înșală și nici nu înșală vreodată; că Dumnezeu toate le vede, toate le aude, toate le știe; că el guvernează lumea aceasta. De aceea se chiamă deci mărturie Dumnezeu, ca să pună capăt pricinilor dintre oameni, după cum zice sf. Pavel în epistola sa către Evrei 6, 16: »sfârșitul la tot cuvântul de ceartă este jurământul ca întărire».

Că jurământul nu este numai permis, ci chiar de recomandat și de laudat, se vede și de acolo, că însuși Dumnezeu a poruncit să se joare oamenii, când trebuie să se restabilească adevărul, după cum se vede din cartea a doua a lui Moise 22, 10—11. Mai mult, și însuși Dumnezeu s'a jurat, căci când Avram, la porunca Domnului, a fost în stare să-și jertfească pe singurul său fiu pe Isac, Dumnezeu s'a jurat că-l va binecuvânta, după cum citim la întâia carte a lui Moise 22, 16—18, ori după cum ne mărturisesc sf. Pavel la Evrei 6, 13—14: »Când a făgăduit Dumnezeu lui Avram, deoarece nu avea pe nimeni mai mare pe care să se jure, s'a jurat pe sine singur, zicând: cu adevărat binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind te voi înmulți». Acelas lucru l-a făcut Avram când l-a trimis pe Eliazar să caute soție pentru fiul său Isac, după cum citim la cartea întâie a lui Moise 24, 2—4. *Iacob* s'a jurat pe Dumnezeu pe care l-a cinstit tatăl său pe Isac (I. Moise 31, 53). *David* s'a jurat lui Semei că nu i-se va întâmpla nici un necaz în viață (Cartea II-a împăraților 19, 23), iară Betsabeei i s'a jurat că pe Solomon il va face moștenitor al tronului.

În Testamentul Nou sf. Pavel se joară mai de multe ori: »Că mărturie îmi este Dumnezeu... că neîncetat fac pomenire de voi». (Romani 1, 9). La II Corinteni 1, 23 zice: »Și eu chem mărturie pe Dumnezeu asupra sufletului meu, că pentru că să vă cruț nu am venit până acuma în Corint». Și, ca să vă convingeți cât mai bine, de câte ori s'a jurat sf. Pavel, citiți la Galateni 1, 20. Filipeni 1, 8. I. Tesaloniceni 7, 5, 10.

Dacă s'a jurat așadar Avram, Iacob, David, sf. Pavel, ba chiar și însuși Dumnezeu, cum vin pocăiții să susțină că jurământul nu este permis? Ori, ei se țin mai sfinți decât sf. Pavel și chiar și decât Dumnezeu însuși?

Dar vă spun eu îndată, pentru că susțin pocăiții prostia aceasta. Pentru că ei nu pricep Scriptura, de ceea ce altfel nici nu ne putem mira, că pentru înțelegerea Scripturilor mai trebuie, pe lângă cap limpede, și multă, chiar foarte multă, învățătură.

Ei se provoacă la cuvintele Domnului dela Mateiu 5, 33—37: »Iată ați auzit că s'a zis celor dedemult: să nu juri strămb, ci să ții Domnului jurămintele tale. Dară eu vă zic vouă: nici decum să nu jurați, nici pe ceriu, căci este scaunul lui Dumnezeu; nici pe pământ căci este așternutul picioarelor lui; nici pe Ierusalim, căci este cetatea marelui împărat; nici pe capul tău să nu juri, căci nu poți să faci un păr alb sau negru. Ci să fie cuvântul vostru așa, așa; nu, nu, iară ce e mai mult decât acestea, dela cel rău este».

Numai că, pentru priceperea acestor cuvinte, trebuie să cunoști istoria. Evreii cei de pe vremea Mântuitorului, dar mai ales cei dinainte, știau că este păcat a exprima numele lui Iehova. De aceea ei nici nu jurau nici când, cum jurăm noi; ci, ca se încunjure exprimarea numelui lui Dumnezeu, se jurau fie pe ceriu, fie pe pământ, fie pe Ierusalim, fie pe capul propriu, adevărat pe viața proprie. Domnul nostru Isus

Foia „UNIRII POPORULUI”

Pribeag

Doamne, azi plecat, sub cruce,

De povară multă,

Rugăciunea mea umilă

Acum mi-o ascultă.

Cer lăcaș și odihnire

Trupului trudit;

Pe cărarea vieții mele

Toți m'au părăsit.

Astăzi mi-a rămas speranța,

Singurul tovarăș;

Gândul, către Tine, Doamne,

Se îndreaptă iarăși.

Vreau să Te iubesc, Isuse,

Cu credință tare;

Suferinței doar la Tine

Este alinare.

Sufletul, cuprins de grije,

Isuse, cu drag

Cere acum din nou odihnă

Gândului pribeag.

I. Brumăreț

Amintiri

Era toamna târzie. Căzuse bruma peste potecile hoinărelilor din vară. Stragurii erau mursă de dulce, așteptau să fie storși în teacuri.

Porumbul se făcuse galben ca clara curată de albină. Merele erau culese, nucii bătuși, iar prunii ușurați de povară. Oamenii prinseseră firul grișilor de iarnă. Ici, colea, vedeai câte-o căciulă scoasă dintre folle de tutun. Bătrânii îmbrăcaseră cojoacele.

Soarele se ascundea din zi în zi mai mult: dormea somn din ce în ce mai lung. Începuseră șezătorile, a se înfirișa. Cea din ulița noastră s'a tocmit la Măruța lui Bumbac. De aci pornea gazeta satului. Până nu s'a deschis, aproape îmi uitasem, că-l timpul de a-mi vedea și eu de-un rost, de a-mi cânta un loc de dascăle.

Că bine era la tata acasă. Nici un gând, nici o grije a zilei de mâine. De dimineața până seara într-o hoinăreală nebanatecă, iar seara: ceartă cu mamă, că nu a pregătit ceva mai bun de mâncare. Parcă acum aud pe biata măică-mea scuzându-se: »da din ce și cu ce să fac bun de mâncare? Dă-mi bani și-atunci poți să-mi ceri ce dorești!... Dar într-o zi scăpase din șezătoare o veste prin sat; cum ar fi scăpat un câine turbat din lanț: »oare ce-l cu a lu' Văsu! — așa ne era parula în sat — de nu mai merge dascăl?»

Și s'a întâlnit și bătrânul meu tată cu o vecină rea de limbă, pe care n'o mai încăpea de mine: »ce-l cu bălatul, l-a ținut din dascăle?» Atâta l-a mai trebuit tatii.

— »Să-mi spu', băiete, ce-l cu tine? Când te duci la slujbă? De ce nu te-au mai ținut în satul cutare?»

Și a trebuit, pentru a nu știu câta oară, să-i explic tatii regulamentul după care se numeau de către Conzistor dascălul acelor vremuri și să-l fac, să nu mai creadă gurii satului, care s'a deschis de-odată cu înfirișarea șezătorilor.

Tata, care mă iubea mai mult decât pe sine, o și îmbuna pe măică-mea: »lasă, tu Nașo, lumea se vorbească ce-o vrea, nu-l bălata! atât de rău, să ne minjească pe noi!»

Și par'că fost toate pe placul gurii satului. A trebuit să mă priodă și Vinerea Mare, cu alesul oilor, în sat. Al casei, cari mă aveau ca pe-un bulbuc de aur, începuseră a deveni neîncrezători și bănuitori. Iar frate-meu, cu glumele lui nesărate, punea gaz pe foc: »asta așteaptă Crăciunul, să se bage cu Junii». Trebuia să rabd toate; căci pe vremea aceea nu erau cluburi, să pupi mâinile și picioarele, nici prefecti după cari să te lovârți ca cocoșul de pe horn. Pe-atunci trebuia să ai răbdare de sfânt, altcum ușor te puteai vinde necuratului, așa cum mulți s'au vândut, dintre cari, azi se bat în plept, ca într-o tobă de ilcitație.

Dar orice suferință își are și sfârșitul.

Hristos îi cunoștea foarte bine, de aceea le spune, în vorbirea sa de pe munte, cele scrise mai sus, adică să nu se joare nici pe ceriu nici pe pământ, nici pe Ierusalim, nici pe capul propriu, căci toate acestea ale lui Dumnezeu sunt și prin urmare este păcat. Oă ei se jurau pentru toată nimica, în fiecare clipită, spunând: »pe pământ, pe ceriu, pe Dumnezeu, pe capul meu îți spun că cutare și cutare lucru este așa«. Isus vrea să-i desbare de acest obicei rău, de aceea le spune ca cuvântul lor să fie ori »nu« ori »da«, nu într'una tot jurământ. Oă ori vă jurăți pe una, ori pe alta dintre cele patru, tot pe Dumnezeu îl chemați mărturie, iară, pe Dumnezeu numai în cazuri extraordinare, foarte rare, aveți voie a-l chema de mărturie. Un creștin adevărat nu se joară decât numai când îl provoacă judecătoria, pentru că el nici când nu mințește, și cuvântul lui numai adevăr este, deci ori »da« ori »nu«.

Astfel trebuie înțelese cuvintele dela Matei 5, 33—37, căci altfel ar fi în contradicție cu cele din Vechiul Testament și cu cele arătate mai înainte din Noul Testament.

Prin urmare pocăiții greșesc foarte mult când susțin că nu este permis să se jurăm uncori, când așa cere legea dumnezească ori creștinească.

Părintele Iuliu

Știri bisericești

Din apostolatul P. S. Sale Iuliu Hossu. Mănăstirile sunt o adevărată binefacere pentru viața unui neam. Sunt adevărate locuri de înălțare, înviorare și prefacere sufletească. P. S. Iuliu Hossu a înțeles însemnătatea acestor mănăstiri, le-a luat sub ocrotirea Sa și a participat în fiecare an la praznicile lor. În anul acesta de ziua „Inălțării Crucii“ a fost la Mănăstirea „Strâmba“, unde în fața miiilor de credincioși veniți din toate părțile a slujit sf. liturghie și a rostit o îndușoțoare predică despre sf. Cruce. În 10 Octomvrie neobositul arhieru a sfințit biserica din Săcel. La liturghia arhierescă au luat parte câteva

mii de credincioși veniți dela mari depărtări să audă cuvântul păstorului lor iubit.

Distincții. Preaven. Ordinariat arhiepiscopesc din Blaj a numit de *asesori consistoriali* pe pâr. *Ion Popu-Câmpeanu* directorul liceului de băeți, pe pâr. *George Faina* profesor la liceul de fete și pe pâr. *Dumitru Neda*, profesor la Academia teologică. *Protopopi onorari* au fost numiți pâr. *Ioan Dredeșan* paroh în Târgu Mureș II; pâr. *George Faina* profesor la liceul de fete Blaj și pâr. *Dumitru Neda*, profesor de teologie. Au fost numiți *viceprotopopi onorari*: pâr. *Dr. Cortolan Suciu*, directorul școalei normale de învățatori; pâr. *Dr. Ștefan Manclulea*, profesor și director ajutor la liceul de băeți, pâr. *Niculae Creșu*, paroh în Galda de jos și pâr. *Gheorghe Simu*, dela Dumbrăveni. Pâr. *Cornel Mateiu* din Socolul de Câmpie a fost numit paroh la Voivodeni protopopiatul Rechinului.

Aviz. Prin cumpărarea tipografiei „Todoran“ din Gherla, Eparhia de Cluj are azi o tipografie bogată în litere și mașinării, așa că noua „Tipografie Diecezană“ poate executa orice comenzi.

Generalul Ludendorf și crucea

Marele general german Ludendorf, mort nu de mult, acela care: către sfârșitul vieții sale s'a apucat să întemeieze o nouă religie pentru poporul german, o religie păgână care avea să înlocuiască religia creștină, și-a dat sfârșitul într'un spital catolic.

Poate că Dumnezeu a vrut așa, ca ultimele lui zile să și le petreacă între călugărițe și preoți catolici și având în fața lui crucea lui Hristos pe care el o doria izgonită din sufletul poporului său.

Gimerele lui, baronul von Kemnitz, povestește că fiind vizitat pe patul de boală, de cancelarul Hitler, acesta l-a întrebat, dacă nu dorește să fie îndepărtată crucea din camera lui. Și, spre marea mirare a lui Hitler, generalul Ludendorf care luptase atâta împotriva crucii prin scrierile sale, a răspuns că nu. Și crucea a rămas de l-a veghlat la căpătâi până în ultimele lui clipe.

Pe patul de suferință se arăta foarte cunosător călugărițelor catolice care-l înjeau cu cea mai mare dragoste, și vola ca Crăciun să facă flecăreia în parte câte un mos dar. Moartea însă l-a împiedecat.

Reuniunea de misiuni sfințite

Luni, 10 Ian. c. s'a întrunit comitetul Reuniunii sub prezidiul P. O. Arton M. Popa, vicepreședintele Reuniunii. Au fost de față: R. Dr. Augustin Tatar, P. O. Augustin Folea, P. O. Iuliu Maior, M. O. Iuliu Căpâlnian, P. O. clar. Domn Neda, Clar. Dr. Nicolae Lupu, Teodor Radu, O. Grigorie Tecșa, Clar. L. Sârbu, Clar. Dr. Septimiu Todoran, Clar. Liviu Chinezu, Clar. Dr. Ioan Suciu și Clar. Gavril Pop.

În ședință s'au publicat rapoartele asupra activității și casei Reuniunii și s'a comorât moartea președintelui.

S'au luat hotăriri cu privire la:

- înmulțirea predicatorilor de misiuni sfințite;
- scoaterea unei broșuri cu istoria misiunilor;
- Contribuția Reuniunii la fondul ajutorării săracilor din Blaj „Ștefan Roșianu“;
- și alte diferite măsuri pentru bunămers al Reuniunii.

Parastas pentru canonicul Dr. Ioan Coltor

Duminecă 9 Ianuarie în comuna Lodeșman de lângă Blaj, s'a slujit un parastas pentru odihna sufletului acelui care a fost canonicul blăjan Dr. Ioan Coltor.

Slujba a fost oficiată de pâr. Ioan Băcilă la dorința locuitorilor acestei comune, cari nu și-au uitat de binefacerile făcute lor de canonicul Coltor și-au ținut să-i cinstească amintirea prin o sfântă slujbă religioasă.

Numeri de probă din „Unirea Poporului“ trimitem bucuros acelor cari ne cer printr'o carte postală.

Sosit-a, într'o bună zi de sfârșit de toamnă și mult așteptata numire dela Conzistor, care vestea, că sunt numit de docente în Runcuri, protopopiatul Cojoceni. M'am bucurat, și s'or bucurat toți al casei, deși aveau să mă piardă dintre ei. De bucurie, a pregătit mama ciâtite cu brânză și tata a pus capul celui din urmă butolaș de vin. Am mâncat și-am beut de des-părțire.

A doua zi am și plecat la noul meu post. Afiasem, că satul Runcuri nu cade departe de un oraș din inima Ardealului. Aci aveam să aflu informații mai deaproape. Le-am și aflat dar nu prea erau îmbucurătoare. Ba, din contră, triste și puțin promițătoare.

Cel dintâi runcurean, un țaran între două vrăste, cu fața acoperită de păr, ca o gorilă, î-mi ieși cu gol înainte:

— „Nu te mai osteni înzădar. O hotărît satu' să nu te primească“.

— „Se poate, când am numirea în mână?“

„Dice să nu se poată? Noi avem dascălii noștri, din sat, noi pe ei îi vrem“...

În vremea asta, în curtea hanului, unde trăgeau runcurenii, s'a și lășit avionul:

— O venit dascălu' ăi nou... Nici un runcurean să nu-l la în cocle. Să se 'ntoarcă de unde-o venit“.

Am rămas ca înlemnit înaintea porii răutăcioase. Se 'nvârtea orașul cu mine, din

cauza neodihnei, călătorind o zi și o noapte cu trenul. Nu-mi lipsea altceva decât ceace a venit, pentru că să mă sdrobească de tot.

Ah, ideal al tinereții, pentru ce trebuia să te lovească mișelii cu pietre!? Sau numai pentru a se adevări proverbul: „pe cine l-a urit Dumnezeu, l-a făcut dascăl!“

Dar cu ce eram eu vinovat, că Veneratul Conzistor a hotărît scriind Comitetului școlar: pentru a curma certurile din sat, dintre parohieni, V'am numit în postul al II de învățator pe cel mai harnic, priceput și energic tinăr?!

Lauda Conzistorului nu mi-a ajutat la nimic. Runcurenii aveau cinci peșitori-învățători din sat. Fiecare cu aderenții lui, cu neamurile lui. Rachiul curgea părau, făgăduelle erau mari... Ce mal era să cant eu în Runcuri, sat aruncat peste dealuri și păduri, cale de 25—30 chilometri de oraș și sute de chilometri de satul meu?

Dar se mai ivise ceva în pragul des-nădejdei.

Nu mai aveam lescale de ban în buzunar și în oraș nu cunoșteam pe nime.

Între atâtea rele a trebuit să aleg pe unul. După ce m'am rugat, cu pâlăria în mână, de toți cari spuneau, că-s din Runcuri, abia târziu am dat de-o inimă de om, care s'a învovt să mă la în cocle, să mă căruțească la el în sat. Până să dau de creștinul ăsta, cellalți, vre-o

zece-doisprezece, puneau capetele în pământ și mă priveau ca pe-un făcător de rele.

Omul, pe care l-a lăsat dacă să mă la în căruță, era un moșneguș, cu ochi de veveriță. El nici nu locuia în sat, ci la „hodâl“, afară, în câmp, la moșie. De aceea nu s'a presfiit de ce-i spuneau consătenii. Pe drum am aflat dela el lucruri foarte curioase. Că-i plac duhanu' și palinca, că și amu îi plac mulierile, pe cari le schimbă des, de când l-a murit a lui, cea în lege.

Mi-aduc aminte, că avea legat înaltea căruței un schelet de cal, numai oase și sfoți pe el. Cocla era o hârbleadă pe patru roși, cari hodâlcaiau în toate părțile, de credeal c'acum, acum se risipeac în bucăți în cele patru vânturi.

Dar bine, rău, cum a fost, eram pe sus, nu trebuia să dapân din picioare cu bagajele la spinare: o ladă cât un coș de grâu.

La cina cea bună am fost în casa părintelui Pârduși, către care aveam o recomandare. Știința Sa, împreună cu preteasa, m'au pus în curent cu stările triste și dejositoare din sat: „avem de-aci din sat cinci învățători, cari se bat pentru acest post. Fiecare folosește tot ce-i trăsnește în minte pentru a atrage satul de partea lui. Ne pare foarte rău, — î-mi spune părintele, — că deși cu numirea în mână, nu vei putea rămânea la noi. Oamenii sunt

DE PRIN
RATESfințire de steag marian în
Juriul de Câmpie

Ziua de 2 Ianuarie a fost un prilej de bucurie și înălțătoare bucurie pentru credincioșii din Juriul de Câmpie. În această zi a avut loc sfințirea steagului Reuniunii Mariene din loc.

La acest ales praznic a fost de față popor în număr de peste 800, în frunte cu preotul lor pâr. Parcul și preoții din comunele vecine, pâr. Ioanette din Iacobeni, I. Mazăre din Ceanul Mare și Vasile Popa din Aruncuta.

După sf. Liturghie, la care predică preoții vecinilor, s'a făcut sfințirea steagului, naș fiind pâr. I. Ioanette, care a dăruit Reuniunii o frumoasă icoană a Măicii Domnului.

S'a făcut înconjurarea bisericii cu steagul purtat înalte și femeile din Reuniune cântând cântări Mariene și cântarea steagului.

Mulțumită

Pentru frumoasa și creștinească danie făcută sfintei biserici din Juriul de Câmpie, de către dna văduvă de învățator Susana Tatar, care a cumpărat un rând de vesminte bisericesti în sumă de 6000 mil lei, Oficiul Parohial și Curatorul din loc îi aduc și pe calea aceasta mulțumirile lor.

Dumnezeu să-i primească darul!

In ajutorul celor săraci

Reuniunea Femeilor din Lupeni, care au de an a venit în ajutorul copiilor și oamenilor săraci, din prilejul sărbătorilor Crăciunului nu și-a uitat nici anul acesta de împlinirea unei atât de creștinești datorințe.

În ziua de 19 Decembrie a împărțit numeroase ajutoare în haine, cărți și încălțăminte la copiii și oamenii săraci.

prea porniți pentru a se răsbuna unul contra altuia. Și tare mi-e teamă, nu cumva, să se unească contra D-Tale".

Cântărind stările din sat, n'aș fi rămas între astfel de oameni, nici pentru toată averea lor. Totuși nu puteam părăsi locul, fără autorizația autorității școlare, care a sosit abia după o așteptare de zece zile. În acest timp începusem a fi peșit de către câțiva gospodari cu fete de măritat. Mai cu seamă unul se arăta tare stăruitor „pun toată casa și iosagu' pe fată, iar pe D-Ta te țin cu dinții dascăl în sat". Cum n'aveam iescale în buzunar, mai că eram aplicat să cad la târg. Dar când i-am văzut fata, care era să-mi fie aleasa inimii, m'am lipit și mai mult de hotărîrea de-a pleca de pe aci, unde m'or duce picioarele și mi-or arăta ochii.

Ca să nu se facă vorbă în sat până nu-i datu' mâinii, preuteasa a pus la cale pe crâncin să-mi arde, pe sub ascuns fata.

Pare că și-acum simțesc ghionturile bătrânului slujitor al altarului și-l aud glasul leșit din gura-l afumată de duhan: „ni, hala, mai ghiozdană, cu clopul de pale în cap".

Apoi tot din cinci în cinci minute o altă ghiozdană, — „are un iosag cât vezi cu ochii.. Ni, numai la ea, ce urs de fată. Dă brânci cu trâlă deodată. Cu ala ai hi cu om".

Cheltuelile au fost acoperite, pe lângă fondurile Reuniunii, și din ajutoarele primite dela credincioșii înțelegători și cu dragoste față de cei săraci. Așa au dăruit:

a. Societatea „Petroșani" 4500 lei, b. Primăria Lupeni 1000 lei; c. Soc. Rutenilor, Lupeni 1000 lei; d. Dela Serbarea Pomului de de Crăciun 1150 lei; e. Membrii Cultului Sf. Iulim 600 lei; f. Credincioșii săteni 540 lei; g. Alți credincioși 240 lei.

Împărțirea ajutoarelor a avut loc în sala Palatului Cultural din Lupeni, unde s'a aranjat și o serbare cu piesa de teatru: „Moș Crăciun" cu 10 colozii. Piesa a fost jucată de către elevii de școală sub conducerea pâr. Petru P. Berinde, la sfârșitul căreia pâr. canonic Nicolae Zagrav a ținut o vorbire despre sărbătoarea Crăciunului — sărbătoarea milei și dragostei, legând de inimă copiilor, să fie cu recunoștință față de binefăcătorii lor, iară la timpul său să ajute și pe alții după puterile lor.

O tragedie în 5 acte

Dăm, după minunata gazetă germană, „Sonntagblatt" din Timișoara, următoarea întâmplare adevărată, dintr'un mare oraș european:

Actul I. Un mort este dus la groapă prin străzile orașului. După sicriu văduva nemângăiată cu un copilăș în brațe.

Actul II. O spălătorie. La troacă o femeie îngândurată spală din greu. Aceasta e viața de toate zilele a bietei văduve. Jertfește totul pentru băiat, cel puțin el s'o ducă mai bine când va fi mare.

Actul III. Intr'un sanatoriu un medic tânăr lucrează din greu. Toată lumea-l iubește, fiind foarte draguț și dibaci. E Ionel, fiul văduvei sărace. Harnicia și cruțările de neînchipuit ale mamei sale și talentul său i-au câștigat diploma de doctor.

Actul IV. Nuntă foarte elegantă în catedrala orașului. Se cunună doctorul Ionel cu o americană foarte bogată. Bata văduvă însă nu era de față, fiindcă lui Ionel i-a fost rușine să-i spună miresel că mama lui e numai spălătoareasă.

Actul V. O sală mare. Studenții ascultă

Ce frumos și creștinește suna scrisoarea de slobozenie a Conzistorului.

„Constatând, că runcurenii nu sunt vrednici de un atare brav docente, îi absolvăm dela acel post și obligăm scaunul școlar să-i restituie cheltuelile avute".

Asta mi-a fost mântuirea. Altcum trebuia să cerșesc din sat în sat, până a ajunge acasă. Un împrumut poate ași fi găsit la cineva, dar pe vremea aceea mai mult se gândea omul, cum va plăti împrumutul, decât cum să-l facă.

Așa am pus mâna pe treizeci de coroane, bani ghiață, cu cari am putut ajunge, iarăși acasă, de unde am plecat, spre supărarea părinților și bucuria celorlalți creștini din sat.

Runcurenii totuși le-am lăsat o mare părere de rău. Preuteasa a făcut o glumă, lăfșind vestea neadevărată, firește, că „așa cântăreț n'o auzit de când îl ea, ca pe mine".

Și-am aflat, că multe mueri și-au muștrat bărbații: „n'o, ași făcut și voi o ispravă bună. Hohorâți oamenii falni, că să rămânem cu valdeloci".

Petrea Dascălul

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

cu drag explicările profesorului iubit. Pe masă cadavru unei femei, acoperit cu o pânză albă. Se fac pregătirile de lipsă pentru tăierea și studierea cadavruului. Un cadavru ca oricare altul, aflat pe străzile orașului, a unei femei sărace, moartă de foame. Profesorul pășește lângă cadavru. „Potțiți, domnilor, mai aproape!" Apoi ridică pânza, strigă: „Mamal", și cade mort la pământ.

Cetățeanul liber

(Cum nu trebuie să fie)

Nici cetățeanul liber, slobod, nu se naște învățat. Adică nu poate ști din sine însuși, cum trebuie să se poarte, ce trebuie să lucreze pentru a fi un mădular folositor și sănătos al patriei sale. Dacă n'a văzut pe alții lucrând, dacă nu l-a învățat nime, omul ușor se rătăcește! Câți rătăciți de aceștia nu sunt azi în România Mare!

Oameni cu învățătură, cari mai înainte au fost advocați, ingineri, doctori, învățători, și cari de când e România mare nu mai lucrează nimic, ci cutreeră satele și țin vorbiri, sau, ca deputați, umblă dela un minister la altul cu intervenții!

Oameni de situație socială mijlocie, cari făceau înainte vreme o treabă, o muncă productivă, stau cu ziua de cap în cluburile politice, pline de fum amar de tutun, fac intrigi, vorbesc de rău, și... așteaptă să vină partidul la putere, pentru a căpăta fiecare un os de ros.

Țărani cumiși și harnici mai înainte, luând apucături și obiceiuri orășanești, lăsând plugul, sapa și coasa, și umblând pe sate să împartă foi de propagandă politică, sau stând, cu ziua de cap pe uliță, cu mâinile subsuoară, vorbind mereu vorbe goale, cui vrea să asculte.

Iată diferite forme sub care se arată unii cetățeni liberi ai României Mari. — Aceștia, cu toții s'au schimbat din puteri muncitoare folositoare, în oameni cari fac umbră pământului fără nici un folos. Toți acela cari trăiesc fără de muncă, fără de câștig, de pe alții, sunt crengi uscate în pădure. Sunt bureți, cari fac să putrezească și lemnul verde. Sunt o povară și o primejdie pentru o țară și un popor.

Dacă ne punem întrebarea, cu toată sinceritatea, ce folos are Țara dela asemenea cetățeni liberi cari nu fac nimic, va trebui să răspundem: nici un folos. Dinpotrivă! Va trebui să recunoaștem că o bună parte din relele și nemulțumirile ce ne pasc, se datorează acestui soi nou de români cari au devenit leneși și nu le place să lucreze.

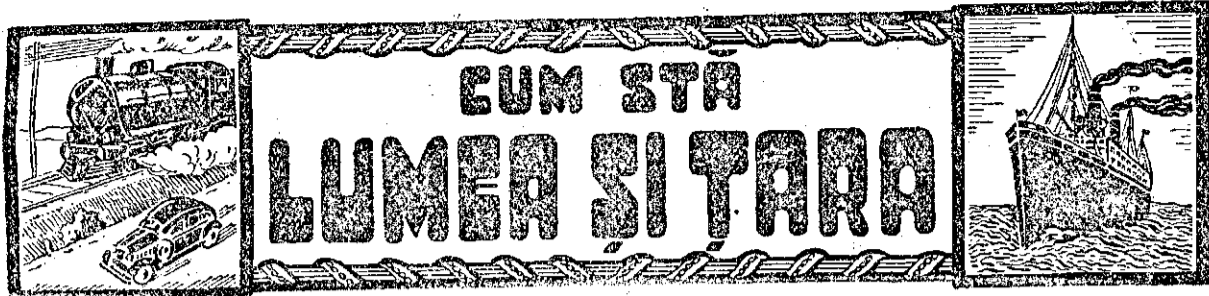
Pentru că de lucrat nu lucrează, dar de mâncat mănâncă și beau! Ba încă mai mult și mai scump, decât cetățenii muncitori.

Aceasta însemnează că ei trăiesc de pe spatele altora, mănâncă roada câștigată de alții și așa produc lipsă și sărăcie în jurul lor.

Dela „Astra"

O mamă își părăsește copilul.

Gerul și viscolul din ultimul timp a coborât multă suferință și lacrimi pe pământ. Foamea și frigul își fiutură aripile lor deasupra multor locuințe sărace. Și în fața lor n'a mai stăruit nici dragostea de mamă nici surășul nevinovat de copil. Așa din cauza foamei și sărăciei o mamă și-a părăsit copilul pe străzile Bucureștilor. El a fost găsit în gara de Nord. Dus la poliție a spus că are 4 ani, că se numește Ghiță Gurău și că a fost lăsat acolo de mama lui. În hănuța copilului a fost găsită o scrisoare lăsată de mamă-se. Femeia spune că se află în București și că a trebuit să-și părăsească copilul deoarece nimeni n'a voit s'o primească servitoare cu el.

Alegeri noi — Intregirea partidului liberal — Declarațiile dlui Codreanu — Ieftinirea traiului — Mari frământări în Franța

In curând alegeri noi.

Cu toată împotrivirea partidelor din opoziție, guvernul a hotărât dizolvarea parlamentului. Publicarea decretului de dizolvare s'a făcut deja așa că în curând, la 2, 4 și 6 Martie țara va avea noi alegeri.

În fața acestei hotărâri a guvernului de-a face în curând noi alegeri, partidele din opoziție au și început pregătirile și lucrările pentru depunerea listelor electorale.

Guvernul deasemenea face toate pregătirile pentru apropiata luptă electorală. Se crede că în alegeri va avea sprijinul partidului național-democrat al dlui Iorga și sprijinul mai multor asociații patriotice. Dl Vaida care spunea că va sprijini ori ce guvern naționalist a refuzat de dată asta ajutorul Deale guvernului Goga.

O împăcare în lumea politică.

În sfârșit după grele frământări și lacerări, partidul liberal s'a întregit. După ce de ruptură cele două partide liberale de sub conducerea dlui Dinu Brătianu și Gheorghe Brătianu, au toate piedecile care le-au stat în cale, s'au unit. Asemeni fiului rătăcit, după atâția ani de pribegie, dl Gheorghe Brătianu a revenit în sânul vechiului partid. Și pare că nu spre bucuria tuturor. Multora dintre liberalii împăcarea nu le-a fost pe plac. Astfel se spune că dl Manolescu Strunga s'a supărat foarte de aceasta a pus piciorul în prag și și-a dat demisia dela conducerea organizației de Roman. Deasemenea și dl Sibisianu fostul șef de cabinet al dlui Tătărescu a demisionat din calitatea de membru al comitetului central executiv.

Prin această unire partidul liberal s'a întărit mult. După înfrângerea suferită în alegerile trecute revenirea dlui Gheorghe Brătianu i-a fost bine venită. A fost o reînnoștare de forță pentru viitor. Intregirea a fost mult discutată de oamenii politici dela noi și unii dintre ei văd în ea o întărire a familiei Brătianu la conducerea acestui partid și trecerea dlui Guță Tătărescu, de care s'e vorbit atâta până acum, pe o linie moartă.

În urma hotărârii de unire și a primirii dlui Gheorghe Brătianu în partid, în toată țara se lucrează acum la unirea organizațiilor georgiste cu cele vechi liberale.

Partidul, Totul pentru țară și guvernul.

Deși amândouă sunt partide naționaliste și cu un program asemănător, totuși între ele legăturile mai ales în ultimul timp n'au fost din cele mai prietenești.

Față de noul guvern al Codreanu, șeful mișcării legionare, a declarat că partidul Deale va fi binevoitor. Nu va ținea în seamă atacurile suferite în trecut din partea unor membri ai guvernului, ci va avea o atitudine demnă și cinstită, lăsându-l să-și înfăptuiască în liniște reformele de românizare și naționalizare pe cari și le-a propus. Deasemenea înfierează

pe aceia cari și-au părăsit partidul în toată lupta pentru câte o slujbă și-i socotește de niște trădători.

Dar spune că nu socotește de potrivită dizolvarea parlamentului.

Măsuri pentru ieftinirea traiului.

Joi în 13 Ianuarie s'a ținut un important consiliu economic, în care s'au luat însemnate măsuri pentru ieftinirea traiului.

Astfel s'a hotărât ca zărea și petrolul să fie ieftinite și vânzarea lor să fie permisă numai Românilor. Bombazele deasemenea va fi ieftinit și desfacerea lui se va face prin cooperative anume instituite, dându-se toate acțiunile și reducerile de taxe.

Prețul biletelor de tren și. III a fost deasemenea redus cu 25 la sută.

S'a hotărât apoi desființarea impozitului agricol, așa că dela 31 Martie agricultorii vor plăti taxe numai după ceea ce vând.

Criză de guvern în Franța

În urma dezolării tulburări, greve, mișcări de stradă, nereșterea angajamentelor de muncă, Franța a ajuns la pragul unor mari frământări. Guvernul dlui Chautemps neobișnuit încrederea parlamentului și sprijinul unor grupări politice și-a dat demisia. Cu formarea noului guvern a fost însărcinat dl Bonnet care deasemenea n'a reușit să formeze guvernul și și-a prezentat demisia, apoi dl Blum președintele Frontului popular și nici dsa n'a reușit așa că în urmă a fost încredințat iarăși dl Chautemps.

Prietenie între Jugoslavia și Germania.

Legăturile dintre aceste două țări din zi în zi devin tot mai prietenești. Întâlnirea dintre dsa von Neurath și Stoiadinovici la Berlin va adănci și mai mult prietenia care leagă Germania de Jugoslavia.

Conferința dela Budapesta.

În Mai 1934 la Roma s'au ținut discuții între Italia, Austria și Ungaria așa numitele protocoale dela Roma. Era o înțelegere între aceste state de a se ajuta între ele. Ungurilor și Austrieilor li se făceau numeroase înlesniri de transport în Italia și li se ușura desfacerea produselor lor în această țară. În această înțelegere puteau intra și alte țări. Protocoalele erau deschise și altor țări dinăre.

Mai târziu această înțelegere a luat forma unei înțelegeri politice. Adecă aceste țări să se întâlnească din când în când și să se înțeleagă între ele în toate chestiunile politice mai importante. Prima întâlnire a avut loc la Roma, a doua la Viena și a treia s'a hotărât să se țină la Budapesta.

Astfel în 10, 11 și 12 Ianuarie miniștrii celor trei state au ținut la Budapesta o conferință în care s'au luat hotărâri însemnate.

Această conferință a întărit și mai mult legăturile de prietenie dintre cele trei state.

Austria și Ungaria au declarat că vor susține guvernul Franco și înclină spre termica înțelegere Berlin-Roma.

La rândul lor Italia și Austria au reținut ca îndreptățită cererea Ungariei cu privire la egalitatea de drepturi în ce privește înarmările. S'a vorbit deasemenea de înțelegerea cu România și de o apropiere între România și Ungaria.

Poate că Italiei nu i-a reușit întru totul ceea ce a urmărit, adică intrarea Austriei și Ungariei în înțelegerea Berlin-Roma, dar pregătit mult lucrurile pentru aceasta.

Vizita dlui Hitler în Italia

În luna Mai dl Hitler, conducătorul Germaniei, va face o vizită în Italia. Italianii pregătesc de acum pentru primirea dlui Hitler și se spune că în acest scop vor clădi gară nouă.

Misteriosul Prunc din Nazaret

de Alexandru Todea
student în teologie la Roma

Între sutele de biserici ce se găsesc la Roma este una cu numele „Aracoeli“, ceea ce pe românește înseamnă „Altarul cerului“. E una dintre cele mai vechi biserici. Nici nu se știe precis anul în care s'a zidit. De originea ei se discută în prin anul 574.

Istoria ne spune următoarele: Pe timpul împăratului August era o neliniște mare în lumea Nedreptățile și-au fost ajuns culmea, desigur bălările erau la ordinea zilei, săracii erau asupriți „cinstea și omenia nu că erau rare dar nici nu existau“ spune Seneca. Toată lumea aștepta schimbare spre bine. Atât cei mari, cât și cei mici. Așa profeții și scriitorii, ca Ovidiu, Virgiliu, precum și împăratul August, așteptau ceva semn divin. În astfel de împrejurări Sibilele — profetele — au profetit împăratului că Fiul lui Dumnezeu se va pogori pe pământ și arătând spre altarul păgân au zis „Ecce ara primogeniti Dei“ — „Iată altarul celui întâi născut al lui Dumnezeu“ cuvinte cari se pot citi și azi în biserică amintită.

Că de fapt Sibilele au profetit ori nu venirea Fiului lui Dumnezeu pe pământ, se poate discuta. Totuși biserică „Aracoeli“, din Roma, stă ca o amintire a frământărilor omeniești după venirea Mântuitorului, care a și venit, după cum au spus cărțile sfinte cu multe sute de ani înainte. E un Prunc, e un copil misterios. Cum n'a mai fost înainte de El și cum nu va mai fi un altul. Deși se naște într-o peșteră săracioasă, (Vezi: „Peștera din Betleem“ — A. T. — „Unirea Pop.“ — Crăciun 1933) din părinți umili, pune în mișcare lumea întreagă: cerul și pământul. Cei dinfăi cerului dau semnalul sunt ingerii lui Dumnezeu: „Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voină“, ca apoi însuși Isus și Tatăl ceresc să rostescă: „Acesta este fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit“ — Cântarea melodioasă îngerească nu rămâne fără răsunet, ei după cum se citește în Acaftistul P. F. Maria: „Auzit-au pășterii pe ingeri lăudând venirea lui Hristos în trup, și ca la un păstor alergând, văzu-l-au ca pe un miel fără prihană...“ Dar nu numai atât. Căci vestea cea bună ajunge și străbate palatele măestrelor ale crailor și împăraților. Așa: „Magii dela răsărit steaua cea dumnezească drum văzându-o, mersu pe urma luminei și ținându-o ca o făclie, cu dânsa căutau pe puternicul împărat“ și au văzut „în mâinile Fecioarei pe acela ce cu mâna a zidit pe oameni“ și Stăpâna cunoscându-l, deși a luat chip de rob, s'au nevoit cu daruri a-i sluji“.

Acești erau reprezentă omenirea cea fără prihană, care se va închina în toată vremea Fiului

ui Dumnezeu, pe când Irod, pe care Magii „l-au asat ca pe un mincinos, că nu ştia să cânte: Aliluia“, reprezintă viclenia, necredinţa şi răutatea omenească faţă de Isus

Căci Isus Hristos nu e o persoană trecută de veacuri şi de care să ne amintim numai într-un cântec a existat cândva. Nu. Isus e viu în biserică. Sa şi se naşte în fiecare an în mod misterios. De aceea „Pruncul“ din Nazaret a fost şi este persoana cea mai urâtă din partea lumii, dar în acelaşi timp e şi persoana cea mai iubită. De Irozi e plină lumea şi azi, însă alături de ei sunt mii şi milioane de urmaşi ai magilor dela răsărit, care azi din adâncul sufletelor vor cânta: „Hristos se naşte măriţi-l...“ Sunt suflete cari primesc pe Hristos în întregime, aşa precum îl reprezintă biserică prin mandatul Sf. Pavel: „că şi inger din cer de ar veni să vă spuie altceva să nu-l ascultaţi“.

Pruncul din Nazaret şi astăzi prin biserică Sa propovăduieşte sfinţenia, prin liturghie şi sacramente picură în suflete comori spirituale ce formează merindea drumului spre veşnicie. Numele Său e din zi în zi tot mai cunoscut între popoare. Când Irozi timpurilor au ridicat armele cele mai nefaste ca să-l distrugă, El le-a răspuns prin biserică Sa cu cea mai mare iubire, întrebându-i armele blândeşti. Pentru că Isus e iubire şi iubirea atunci e mai pronunţată când ura îşi manifestă colţii cei mai răpitori. Şi fiindcă ura azi e mai puternică, deasemenea şi focarul de iubire a lui Isus ce arde necontenit în cetatea Vaticanului Său, transmite mai mult ca oricând raze binefăcătoare de lumină în lumea întreagă. De dragul Pruncului din Nazaret Roma papilor face orice. Nu cruţă nimic, jertfeşte totul numai ca lumea să primească pe cel ce s'a născut din Preacurata F. Maria. Să ne dăm bine seama de acest lucru. Să-l primim pe Isus în întregime. Sărbătoarea Crăciunului să nu fie petrecută în beţii şi alte lucrări slabe ci în unire cu biserică să ne renaştem sufleteşte primind astfel harul sfinţilor pe care Isus îl dăruieşte de Crăciun sufletelor smerite şi curate.

Să-l primim pe Isus, Pruncul din Nazaret. Să-i ascultăm şoptele sale divine şi să le urmăm. În felul acesta vom putea glăsuia cu tot entuziasmul sufletelor noastre cântarea VIII din Catavaziile Naşterii... „Bine să cuvinteze toată făptura pe Domnul, şi să-l preînălţe, într-un toţi vecii“.

La câte ceasuri e?

Această întrebare ni-o punem zilnic de atâtea ori, fără de a ne da seama care este ceasul după care se îndreaptă toate celelalte. Ei bine, iată vă spunem noi:

Ceasul, după care se îndreaptă toate ceasurile lumii, se află la Greenwich (citeşte: Grinici) în Anglia; Greenwich este un oraş cu 100.000 de locuitori, pe râul Thames. În acest oraş este un observator astronomic, zidit de regele Carol II. din Anglia, rege care a domnit între anii 1649 şi 1685. Dela acest observator astronomic se trimite veşte în fiecare zi de două ori, la 10 ore înainte de amlază şi la 6 ore seara, că la câte ceasuri e.

Întreg pământul e împărţit în 24 de zone sau părţi, în cari ceasul e mai înainte cu câte o oră decât în Greenwich. Când e la Greenwich la ora 10 înainte de amlază, în Germania şi Ungaria e la 11, iar la noi e la 12 şi aşa mai departe, fiindcă Germania cu Ungaria se află în zona întâie, iar noi în zona a doua după Greenwich. În zona a 23-a e la 10+23=33, ceea ce face 24+9, adică la 9 înainte de amlază.

Ora oficială se spune zilnic la radio Bucureşti, dimineaţa, după amiaza şi seara, iară la toate gările din ţară pe la amlază, adică la ora 12 din zi.

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Un dar pentru cetitorii noştri. Alăturăm, la numărul nostru de astăzi, calendarul de perete al „Unirei Poporului“. Am cam întârziat cu el, nu din vina noastră însă, ci fiindcă Tipografia era prea ocupată cu alte lucrări. Facem această jertfă, care ne costă mulţi bani, în nădejdea că şi iubii noştri cetitori îşi vor şti împlini datoria faţă de noi, trimiţându-ne abonamentul acuma înainte, ca să putem face faţă şi noi multelor şi marilor cheltuieli împreunate cu tipărirea unei gazete. Calendarul de perete bateţi-l pe perete, ca să-l vadă toată lumea făcându-ne astfel cunoscută gazeta şi altora.

Conferinţă. Duminică 16 Ianuarie, orele 6 după masă a avut loc în localul Casei Meseriaşilor din Băj o interesantă conferinţă a dlui Dr. Coriolan Suciu, directorul Şcolii Normale de băieţi şi preşedintele Reuniunii Meseriaşilor din Băj, despre „Crâmpoie din epopeea noastră naţională“. Conferinţa a fost însoţită de proiecţiuni.

Numărul cardinalilor adică al celor preoţi de seamă, cari sunt sfetnicii Papei dela Roma, este astăzi de 69. Dintre aceştia 39 sânt italieni, iară 30 neitalieni adică de alt neam, şi anume 6 Francezi, 4 Americani, 3 Germani, 3 Spanioli, 2 Polonezi, 2 Cehoslovaci, 1 Belgian, 1 Austriac, 1 Englez, 1 Irlandez, 1 Ungar, 1 Argentinian, 1 Brasilian, 1 Canadian, 1 Portughez şi 1 Sirian. Oare când vom avea şi noi România fericirea, de-a avea un cardinal român?

O călătorie ciudată. Cea mai ciudată călătorie a făcut o fără isdotală un indus (locuitor din India) din Manora, statul Sirmar împreună cu cel doi fi ai săi. El a pornit pe jos în coate şi jenunchi să facă o călătorie de peste 300 mii (o miia cam un km. şi jumătate) până la oraşul Hardvor, în semn de mulţumire că zeli l-au vindecat pe unul din copiii săi de tifos. Călătoria era lungă, dar şi încercătoarea şi credinţa indusului era mare. Nu s'a dat îndărăt el a pornit să-şi împlinească făgăduiala făcută. După 7 zile cel mai tânăr dintre copii muri de oboseală şi foame. Cu picloarele şi mâinile umflate de drum, tatăl şi celalalt copil au continuat călătoria, dar în a 58-a zi de drum pieri şi al doilea copil. După atâtea jertfe bietul tată renunţă de-a mai mulţumi zellor şi încetă călătoria.

Anul 1937 — an de scumpete. Anul 1937 a fost un an de coşmar scumpete a vieţii. Cauza scumpetei la noi a fost mai ales Statul, care a sporit sarcinile fiscale (dările pe anumite articole) foarte mult. Cam cu zece la sută s'a scumpit cele mai multe mărfuri iar aceşti bani n'au intrat în buzunarele producătorilor, ci într'ale mijlocitorilor şi într'ale Statului. Noul guvern a făgăduit că va lesni viaţa. Să vedem!

Un vânător norocos. Brigadierul silvic Ioan Aiba din comuna Vecerd, J. Târnavă-Mare, un vânător iscusit, a plecat în după amiaza zilei de Bobotează la vânat de vulpi. Când a trecut râul Hârţibaclul s'a rupt ghiaşa de sub piciorul drept. Prin o săritură a scăpat de primejdie şi trecând râul s'a aşezat la pândă într'un loc cunoscut. După puţin timp aude sgomot în râu. Uităndu-se,

observă că pe unde s'a rupt ghiaşa cu dânsul a ieşit o vidră mare şi frumoasă. Fără să stea pe gânduri o culcă pe gheaţă cu arma. După ce îşi pune vânatul în ranită, nu face 5 paşi şi observă că pe râu la vale vine speriată încă o vidră. O ocheste şi pe aceasta. A doua zi a fost un adevărat pelerinaj la casa vânătorului, spre a vedea norocul venit peste el. Fiindcă animalele acestea sânt atât de rari şi vânându-se foarte greu, dar mai ales pentru blana lor sânt foarte scumpe. Brigadierul a promis că din preţul blănilor de peste 8000 de Lei va dăruia o sumă bisericii gr. cat., al cărei credincios este, pentru norocul ce i-l-a dat Dumnezeu.

Ingrozitoarea faptă a unei mame. În comuna Principete Nicolae de lângă Bucureşti, Elisabeta Măloiu trăia de mai multă vreme în nelegiure cu un tânăr muncitor. Se înţelegeau bine între ei. Ceea ce-l nemulţumea însă pe tânărul muncitor era o copilă a Elisabetei din întâia ei căsătorie. Din cauza copilului între cei doi aveau loc zilnic mari certuri. Într'una din zilele trecute, după amiază s'a ameninşase din nou că o părăseşte. Elisabeta Măloiu s'a hotărât să-şi omoare copilul, pentru a-şi păstra amantul. În timp ce fetiţa dormea, a apucat-o de păr şi atâta a lovit-o cu un lemn în cap până ce aceasta a murit. Fapta ei însă a fost descoperită şi acum mama criminală îşi va ispăşi păcatul în întunerecul temniţei.

Monete noi. În curând vor fi puse în circulaţie noi monete de 1 şi 2 lei, cari vor înlocui vechia monedă de 5 lei.

Cutremur puternic în Japonia. Un cutremur puternic a zguduit zilele trecute întreaga parte de apus a Japoniei. Cutremurul a durat 20 minute şi a fost aşa de puternic încât locuitorii surprinşi în somn au năvălit cu toţii desbrăcaţi pe străzi.

Castel de ghiaşă. Un interesant obicei de lară este în America de Nord. În fiecare an se clădesc din ghiaşă frumoase castele cari sânt de o frumuseţe rară şi (în până primăvara târziu. Sânt luminate de sute de becuri electrice şi lămpi chinezesti cari le dau o strălucire ca din poveşti.

Progresăm în negustorie. Ziarul „Argus“ dela Bucureşti arată că în cursul celor trei ani de urmă s'au înfiinţat în Bucureşti 10486 firme noi, cari reprezintă un capital de cel puţin 2 miliarde Lei. Semn că începem să ne convingem şi noi Românii că nicăiri nu se câştigă ca în negustorie.

Primul oraş luminat cu petrol din lumea întreagă a fost Bucureşti. Primăria acestui oraş a încheiat adică un contract, făcut la 8 Decembrie 1856, cu T. Mehedinţeanu. Lumina însă nu s'a introdus decât la anul 1859. Dar şi aşa, Bucureştii se poate lăuda că este cel dintâi oraş din lume luminat cu petrol.

Polişti bravi. În ziua de 18 Decembrie 1937 s'au spovedit şi cuminecat deodată în biserică „Basilica“ din Budapesta 1500 de polişti, în frunte cu ofiţerii lor.

Evreii nu mai pot ţinea servitoare creştine. Guvernul domnului Goga a dat o porană aspră ca nici un evreu să nu mai poată ţinea la casă servitoare creştine sub 40 de ani. Sântem curioşi, cum vor putea executa primăriile şi poliţiile acest ordin al guvernului, care, deşi este bun, este însă greu de executat, pentru că evreii ştiu ce mijloace să folosească împotriva celor ce vor începe să execute acest ordin. La Oradea bunăoară

20 de servitoare creștine au trecut deja la legea Ildovească, pentru că să-și poată câștiga pâinea de toate zilele.

† **Elena Chejbanu născ. Callian**, preteasă văduvă în Zoreni (Lumperd), mama dlui director general Augustin Callian de la București, cărui îl trimitem și pe această cale sincerile noastre condoleanțe, a adormit în Domnul la 7 Ianuarie 1938 în al 82-lea an al vieții și al 10-lea an al văduviei. Trupul său obosit de muncă s'a așezat spre odihnă veșnică în 9 Ianuarie 1938 în cimitirul bisericii gr.-cat. din Zoreni la ora 1 p. m. Dragostea sa față de biserică, grijă părintească și traiul său modest și nepretențios, plin de abnegare și jertfă față de ai săi, vor face ca amintirea ei să rămână neștearsă în inimile aceluia, cari s'au bucurat de ocrotirea sufletului său cinstit. Odihnească în pace!

Să ne îngrijim iarna de păsărelele cântărețe

Fără de ele ni-se prăpădește tot ce avem la câmp

Cei mai mulți plugari nu-și dau seama, ce mari binefăcători le sunt păsărelele cântărețe. De aceea le alungă din grajduri și de sub corlițe și se bucură când își văd copiii că le strică cuiburile și le adună ouăle.

Să nu uităm însă că păsărelele, mai ales cele cântărețe bineînțelese, dar și cele necântărețe, mănâncă tot felul de goange. Aceste goange însă sunt cât se poate de vătămătoare plugarilor. Așadară păsărelele, cântărețe mai ales, sunt prietenii și binefăcătorii plugarului. Ele deci trebuie ocrotite, iarna apărate de frig și chiar hrănite, dacă dorim să nu ne omoare în celelalte trei părți ale anului goangele.

Dar ele ar trebui apărate și numai pentru frumuseța și dragălaşenia glasului lor minunat, care ne înviorează și ne desfătează atât de mult.

Un profesor german — căci numai germanii au atâta răbdare — a observat o familie de sticleți în tot timpul creșterii puilor. Atât bărbătușul, cât și femeiușca, mergea, tot la 5 minute, și aducea puilor de mâncare câte un vierme ori câte o goangă. Aceasta într-una dela 4 dimineața până la 9 seara. Profesorul german a calculat că această pereche de sticleți a pustiit într-o singură zi 1200 de insecte, ceea ce face în timpul creșterii puilor cam 100.000 de tot felul de insecte stricacioase nouă plugarilor.

Acelaș învățat a observat și o familie de rândunici și a ajuns la rezultatul că și această familie pustiște zilnic cam 1000 de gănganii.

Inchipuiți-vă, cu câtă oboseală și cheltuială am putea omori noi oamenii atâtea amar de insecte! Ba noi credem că ar fi chiar imposibil!

Cruțați deci bietele păsărele iarna, ocrotiți-le în jurul caselor, dați-le chiar de mâncare tot felul de rămășițe (resturi) de mâncare, și ele vă vor răsplăti înmii în celelalte trei anotimpuri.

De vânzare

O garnitură completă de trierat, cu motor cu aburi, marca „Nikolson”, 6 H. P., doza 1200, în perfectă stare de funcțiune. A se adresa la Luca Prună, Șercaia, jud. Făgăraș. 912 (1-3)

Posta gazetei

Păr. Septimiu Avram, Cugir. Am primit 300 Lei pe cari i-am trecut în abonamentul D. Voastre pe 1931—180 Lei și pe 1932—120 Lei. Mai restăți pe 1932 Lei 60, iar pe 1933—1937 Lei 750, cu totul Lei 810. Vă rugăm să ni-i trimiteți cât mai în grabă.

Pentru ceice ne trimit bani. Vă rugăm foarte mult, scrieți pe mandate Nr. sub care vă merge gazeta, altfel întârziem cu introducerea banilor și nu suntem în stare să vă trimitem regulat foaia. Cel mai bun lucru este, dacă lipești adresa pe cupon. Bani de pe cupoanele fără numeri se vor introduce cu mare întârziere.

Dlul Marcu Bonaventura. Noi și-am publica bucuros poeziile, dacă ar fi mai bine lucrate. A scrie în versuri albe nu e tocmai atât de ușor cum crezi D. Ta. Trebuie să grijești apoi la viersurile rimate, ca rima să fie bună, nu cum ai D. Ta: zburdă-zăpadă, ticsită-ascultă, sobă-voibă, ceartă dojenită. Dacă ai și-neea cont de acestea și de ortografie, poeziile D. Tale ar putea ajunge la măsura de a se publica. Cele mai bune sunt: Iarna și Pisica, dar și acelea trebuiesc mult corectate. Încearcă și ne trimite altele, mai bine lucrate, și credem că vom putea publica unele din ele.

Petra Ferechi: Am primit lei 200, din cari am trecut pe 1937 lei 96, 1938 lei 104.

I. Batea: Am primit lei 150, din cari am trecut pe 1937 lei 90, 1938 lei 60.

Nemeș Gavrilă: Am primit lei 50, am trecut pe 1937 lei 28, 1938 lei 22.

Covorani Dumitru: Am primit lei 300, din cari am trecut pe 1936 lei 100, 1937 lei 150, 1938 lei 50.

Vidican Nicolae: Am primit lei 600, pentru Ardelean Florian, este achitat și pe 1936.

Bologean Flore: Am primit lei 300. Aveți restanță pe 1932 lei 60, 1933 lei 150, 1934 lei 150, 1935 lei 150, 1936 lei 150, 1937 lei 150. Total 810 lei.

Bai Ioan. Am primit lei 150. Abonamentul plătit și pe 1937.

Ursa Gheorghe: Am primit lei 200. Aveți o restanță de lei 65 pe 1937.

Am primit câte 300 Lei: Of. paroh. Vălcăul de sus, Eugeniu Anca, Dr. Ștefan Banfi, Vasile Moșan, Iacob Nicodin, Nemeș Petru, Rev. Victor Vamoș, Toncean Dumitru, Bologean Flore, Sălco Gheorghe Nicodin, Anton Mărț și Petre Giurgi, Gheorghe Mody, Of. parohial Pădureni, Dumitru Niculici.

Câte Lei 500: Ioan Mihu, Aug. Rațiu adv., Ing. Liviu Codarcea, Verzeș Ioan, Pr. Traian Mărza, Porumb Ioan, Pr. Nicolae Șandru.

Câte 200 Lei: Coloman Leucan, Aron Hancu, Vasile Demeter, Marica Pompei, Augustin Belea, Petru Ferchi, Bimbea Nicolae, Miron Sărb, Augustin Veiss, Matei Gheorghe, Ursa Gheorghe, Răduț Ioan, Sora Nicolae.

Câte 150 Lei: Maria Catarig, Brutus Pașca, Otravă Ioan, Vero Vasile, Nichia Vuță, Adrian Nyerges, Trif Ioan, Câmpian V. Petru, Victor Muntean, Banca Patria, Blaj, Ticală Ioan I. Ștefan I. Filip, Iustin Dulău, Ioan Bălan, Victoria Dumbravă, Ioan Bochiș, Modor Ion Lup, Toma Câmpian, Mihail Crișan, Puia Ioan, Suci Nicolae, Polgea Nicolae, Pașcu Moldovan, Curat. bis. rom. unite Păucioara, Ioachim Langa, Băican Virgil, Ioan Bălan, Radu Bertalan Dumitru, Livia Petean, Erdei Traian, Iancu Dumitrașcu, Traian Oltean, Miron Băciu, Moica Todor, I. Batea, Moga Ioan, Ganga Ionică, Elena Comșia, Anton Iștan, Of. paroh. gr. cat. Ocna de fier, Ola Alexandru, Gheorghe Ștefan, Tălan Dumitru, Ioan Stoica, Pop Chira, Lucreția Furdui, Iulian Brânzău, Nicolae Muntean, Ion Băcilă, Toma Suci, Teodor Pănăzan, Paroh. rom. unită Cugir, Gheorghe Popa, Ioan Canciu, Popa Dumitru Dumariu, Viorel Șofron, Bouar Alexe, Artemiu Boeriu, Teglaș Ion Ghica, Stanciu Gligor, Palade Patriciu, Teodor Lungu, Septimiu Sântoma, Candit Lie, N. Țăran, Iosif Cuteanu, Iacob Oancea, Virgil Stanciu, Gh. Bitea, Constantin Tatu, Ioan Simu, Virgil Hătegan, Ioan Neago, Nicolae Cozma, Demetriu Fărcaș, Nicolae Țarină, Ianoș Bucioacă, Savu Ștefan, Cucerzan Romul, Pop Ilie, Ioan Pop, Ioan Șuteu, Of. paroh. Săpânța, Of. paroh. Bistrița, Iuliu V. Albini, Petru Cristea, Soc. „Agricultura”, Galati, Alois Guliu, Șimon Ioan, Of. paroh. Dârlos, Șimon Cioloca, Stoia Ilie, Nicolae Berințianțu, Maria Bucur, Victor Micu, Ghileă Mărza, Toma Ciolac, Blaj Vestimian, Telecan Petru, Gheorghe Seicean, Silvia Barna, Callian Todor, Vasile Hopârtean, Valeriu Bessu, Ioan Bozdoc, Emanoil Pop, Teodor Herlea, Herlea Ioan, Traian Lincariu.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Cel mai important eveniment al ultimului sezon radiofonic îl constituie fără îndoială noua **BATERII DE ÎNCĂLZIRE DURA-OPTIM** (Acumulatori ușați). Întrebuințate de an la aparatele de radio ele au produs în durile radioroniștilor cea mai mare satisfacție. Nu necesită nici o încărcare sau vre-o îngrijire specială. Se găsesc la toți revânzătorii. Cu mariri tehnice vă stă la dispoziție **UZINELE DURA S. A.** din Timișoara. 892 (1-3)

AVIZ

Cu deosebită plăcere îmi permit a face cunoscut Onorabilului Public din Blaj și pe altă parte că începând cu ziua de 14 Ianuarie a. c. am deschis un mare magazin de manufactură sub firma

„Aurelia Brudariu”

Magazin de manufactură
Strada Regina Maria 32

unde se va putea cumpăra cu prețuri extrem de reduse tot felul de

manufactură și bumbac

Serviciu prompt și conștiincios

Rog cercetați magazinul și Vă veți convinge de veracitatea afirmațiilor mele

(913 1-3) **AURELIA BRUDARIU**

Biblioteca Univer. Regele Ferdinand I. — Cluj

Concurs

Rectoratul Universității „Regele Ferdinand I.” din Cluj publică concurs pentru ocuparea postului vacant de șef-legător la Biblioteca Universității, cu salariu bugetar brut de Lei 3400 lunar.

Candidații vor depune la Direcțiunea Bibliotecii Universității Cluj, până la 3 Ianuarie 1938, o cerere cu următoarele acțiuni în original: extras de naștere, certificat de cetățenie, certificat medical, certificat militar eliberat de Cercul de Recrutare, cartă de meșter sau de călă, brevetul de meșter și certificate de școlaritate (școală profesională, tehnică, de meserii, etc.).

Condițiile concursului sunt afișate la Biblioteca și se trimit prin poștă, la cerere.

Anunț. Se aduce la cunoștință generală că **Oficiul poștal de reședință Blaj**, în cancelaria oficială se va ține **licitație publică** cu oferte închise și sigilate în ziua de 25 Ianuarie 1938, orele 10 dimineața, pentru **reconcesiunea antreprizei transportului colectivelor la domiciliul destinatarilor din orașul Blaj**. — Amatori sunt rugați a lua cunoștință de caetul de sarcini, care se poate vedea zilnic în biroul subsemnatului, între orele 8—12 și 15—18, când pot să ceară oricare alte informații asupra acestei concesiuni. Odată cu oferta, concurenții vor depune o garanție provizorie în numerar sau efect de Lei 2000 douămii. — Diriginte de reședință: Ștefan Indescrifabil.

Anunț

De vânzare un loc de casă în strada Episcop Lemeni (lângă domiciliul profesor N. Comșa). Informații la administrația gazetei

(2-2)